

רבינו יוסף קארו

רבינו יוסף קארו זיע"א בעל מחבר ספר "שולחן ערוך" נפטר בעתח"ס אשת חובביא י"ג ניסן שנת ת"א שנת ה'ת"ק (שם אביר ר' אפרים ד"ר)

רבינו משה אלשיך

רבינו משה אלשיך זיע"א בעל מחבר ספר "דמ"א" נפטר בעיר קראימא י"ד י"ג ניסן שנת ת"א שנת ה'ת"ק (שם אביר ר' ישראל ד"ר)

"משה" שואל מחבירו "יעקב":

אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"?

אורח חיים היומיו

לימוד שולחן ערוך אורח חיים לכל השנה - עמוד אחד ליום

"יעקב" משיבו: איזה סוג שאלה, זה ששאלת עכשיו? כאילו היתה שואל אותי אם אני רוצה לחיות, כאילו היה שייך אחרת איזה טיפוש בעולם היה משיב לך בשלילי?

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד. גני שיביאני הפלמוד לידי מעשה. גלידי מדות ושרות. גלידי ידועת התורה. נהריני עושה לשם יחיד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנבחים יאהרונה"י על ידי הנעלים ברחליו ורחימו ברחוקא שלים בשם כל ישראל.

המשך סימן שצג – דיני עירובין לעיר

- ב. עיר של רבים שיש לו פתח אחד וסולם במקום אחר מערבין את כולה ואינה צריכה שיעור שאין הסולם שבחומה חשוב כפתח ואפילו העמיד הרבה סולמות זה בצד זה עד רוחב עשרה לא חשיב כפתח ואם יש לה שני פתחים ויש אשפה לפני אחד מהם כאילו אין שם אלא פתח אחד:
- ג. הבתים שמניחים אותם שיעור אף על פי שאינם פתוחים לעיר אלא אחוריהם לעיר ופניהם לחוץ ואפילו הוא (רק בית אחד אפילו) בית הבקר או בית התבן שאינם צריכים לערב עושים אותם שיעור ומערבין את השאר:
- ד. עיר שנשתתפו כל יושביה חוץ ממבוי אחד הרי זה אוסר על כולם ואם בנו מצבה על פתח המבוי אינו אוסר עליהם לפיכך עיר שהיתה קנין יחיד אפילו נעשית של רבים אין מערבין אותה לחצאין אלא או כולה או מבוי מבוי ובונה כל מבוי ומבוי מצבה (פירוש איצטבא) על פתחו אם רצה לחלוק רשותו מהם כדי שלא יאסור על שאר המבואות:
- ה. במה דברים אמורים שאין מערבין אותה לחצאין בעיר מוקפת חומה גבוהה ש' טפחים ויש לה דלתות אבל אם לא היתה העיר כולה מוכשרת במחיצות ובאו להכשיר הציה ולערבה הרשות בידם:
- ו. זה שאמרנו שאין מערבין אותה לחצאין היינו לומר שאין לחי וקורה מועיל לסלקם זה מזה אבל בפס ארבעה או בשני פסים שני משהויין נחלקים אלו מאלו ומערבין לחצאין ואם הוא רחב מעשר אמות עושה צורת פתח. הגה: או יעשה מחיצה גבוה עשרה לפתח מבואו (טו). יש אומרים הא דעיר של יחיד אסור לחלק היינו לארכה מאחר דשניהם צריכים לילך לרשות הרבים שבתוכה אבל לרחבה ואלו יוצאים בשער זה ואלו יוצאים בשער זה ואין להם דריסת הרגל זה על זה מערבין לחצאין ועושין תקון ביניהם כמו שנתבאר לעיל סימן ש"ג דעד עשרה מהני לחי או קורה וביתר מעשרה צורת הפתח (הגהות מיימוני פרק ה' מהלכות עירובין והר"ש והטור):
- ז. עיר של רבים ונתמעטה ועמדה על חמשה דוירים אינה צריכה שיעור:
- ח. המזכה בשיתוף לכל בני העיר אם עירבו כולם עירוב אחד אינו צריך להודיעם שזכות הוא להם ודין מי ששכח ולא נשתתף עם בני העיר או מי שהלך לשבות בעיר אחרת או אינו יהודי שהיה עמהם בעיר דין הכל כדינם בחצר ומבוי:

סימן שצג – דין עירוב ביום טוב שחל בערב שבת.

ודין בין השמשות לערב. ובו ג' סעיפים

- א. אין מערבין עירובי חצירות ושיתופי מבואות ביום טוב שחל להיות בערב שבת ואם שכח ולא עירב מערב יום טוב וחלו שני ימים טובים ביום החמישי ויום ששי יערב ביום טוב על תנאי שיאמר אם היום חול יהא זה עירוב ואם היום קודש אין בדברי כלום ולמחר יאמר אם היום קודש הרי עירבתי מאתמול ואם היום חול יהא זה עירוב והני מילי בשני ימים טובים של גלויות אבל בשני ימים טובים של ראש השנה לא דכיומא אריכתא דמי. (ועיין לקמן סימן תקנ"ח):
- ב. אחד עירובי חצירות ואחד שתופי מבואות מערבין אותם בין השמשות ואפילו אם כבר קיבל עליו תוספות שבת ויש אוסרים אם קיבל עליו תוספת שבת:
- ג. עירב לשנים לאחד מבעוד יום ונאכל העירוב בין השמשות ולאחד עירב בין השמשות שניהם קנו עירוב שלאותו שנאכל עירובו בין השמשות אנו חושבים אותו לילה ולאותו שהניח עירובו בין השמשות חושבים אותו יום אבל אם עירב עליו בין השמשות ונאכל עירובו בין השמשות אסור:

סימן שצד – ספק עירוב מה דינו. ובו ג' סעיפים

- א. ספק עירוב כגון ספק אם היה קיים בין השמשות אם לאו מותר והוא שיהי לו חזקת כשרות כגון שהניחו שם ואירע בו ספק אבל אם לא היה לו חזקת כשרות כגון ספק אם הונח שם אם לאו לא:
- ב. צריך שיהא העירוב בין השמשות במקום שראוי ליטלו הילכך אם נפל עליו גל ואינו יכול ליטלו בלא מרא וחצינא אסור. הגה: והעירוב אינו צריך להיות קיים רק בין השמשות (טו) ויוכל לאכלו כשודאי חשיכה (הגהות אש"י והדמי פרק כ"ג מערעין). ויש לבצוע עליו בשחרית בשבת (מנהגים). ודוקא במקום שנוהגים לערב כל ערב שבת אבל עדיף טפי לערב על כל השנה בפעם אחת כדלעיל סימן ש"ח (נימ יוסף):
- ג. נתנו במגדל ונעל בפניו ואבד המפתח קודם שחשכה אם אי אפשר להוציא העירוב אלא אם כן עשה מלאכה גמורה בין השמשות הרי זה כמו שאבד ואינו עירוב שהרי אי אפשר לאכלו:

סיבירנו את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדר הזה יאמר כל אורח חיים שנה בשנה. ובזה תמלא די מחסורו אשר יחסר לו דבר יום ביומו. וינקה להיות "בן עולם הבא". גא לפרסם לכל הידידים ובפתי בפסיות ובבתי מדרשות לזכות את הרבים לעילוי נשמות הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המזכה את הרבים זוכה לנצחיים צדיקים.